

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

2872

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ane Berlengi Fellner, predsjednice vijeća, Arme Vagner Popović i Mirjane Čačić, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ljerke Morović Pavić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d., Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, koje zastupa punomoćnica Irena Brezovački dip. iur. putem generalne punomoći broj: Su-511/2013, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9 i 10, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Grada Paga, koju zastupa gradonačelnik Željko Maržić, putem punomoćnika Deana Španovića, odvjetnika u Zagrebu, Trnjanska cesta 59, u predmetu radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i izdavanje potvrde o pravu puta, na sjednici vijeća održanoj 6. rujna 2017.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev radi poništenja rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/16-

-11/181, urbroj: 376-10-17-24 od 15. ožujka 2017.

II. Nalaže se tužitelju da podmiri trošak zainteresirane osobe u iznosu 3.125,00 kn.

III. Ova presuda objavit će se u »Narodnim novinama«.

Obrazloženje

Rješenjem tuženika utvrđuje se da je tužitelj infrastrukturi operator za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu izgrađenu na tim rješenjem navedenim česticama te se utvrđuje visina naknade za pravo puta koja iznosi 195.975,89 kn godišnje i nalaže se tužitelju da u roku od 30 dana od dana zaprimanja tog rješenja i potvrde o pravu puta počne plaćati utvrđenu naknadu i da dokaz o izvršenoj uplati dostavi tuženiku.

Tužitelj je protiv ovog rješenja podnio tužbu iz svih zakonom propisanih razloga. Navodi postupanje tuženika u svezi sa zahtjevom zainteresirane osobe Grada Paga, kao vlasnika odnosno upravitelja općeg dobra za utvrđivanje infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu (u daljnjem tekstu: EKI) te navodi da je tuženik po službenoj dužnosti pokrenuo inspekcijski nadzor i rješenjem od 14. lipnja 2016. tužitelju je naložio niz obveza vezanih za snimanje EKI i izradu geodetskog elaborata na cijelom administrativnom području Grada Paga. Navodi da je tijekom postupka tuženik donio i zaključak 23. studenog 2016. po kojem je tužitelj postupio te da mu je rješenjem od 16. veljače 2017. naloženo izvršiti određene ispravke, a tužitelj je postupio i sukladno ovom rješenju te dostavio tražene podatke. Ističe da je osporenim rješenjem tuženik priznao pravo vlasništva i upravljanja zainteresiranoj osobi, a time i status ovlaštenika naknade za pravo puta za niz nekretnina koje se ne nalaze u vlasništvu zainteresirane osobe niti su opća dobra pod njegovim upravljanjem. Navodi da se usporedbom popisa nekretnina iz izreke osporenog rješenja i podataka iz Tablice 1. koja je sastavni dio tog rješenja nedvojbeno može utvrditi da su izrekom rješenja obuhvaćene nekretnine koje se ne nalaze u vlasništvu ili pod upravom zainteresirane osobe, već se u zemljišnim knjigama vode kao općenarodna imovina, društveno vlasništvo ili je riječ o pomorskom dobru. Zbog toga smatra da je sama izreka rješenja u suprotnost s Tablicom 1. jer je tuženik donio rješenje protivno stanju u zemljišnim knjigama i dokumentaciji dostavljenoj od strane tužitelja, bez valjanih dokaza i u potpunosti izvan svoje nadležnosti rješenjem priznao pravo vlasništva zainteresiranoj osobi na onim nekretninama za koje iz zemljišnih knjiga ne proizlazi da bi se nalazile u vlasništvu zainteresirane osobe, niti je to svojstvo zainteresirana osoba u postupku uspjela dokazati. Ističe da iz potvrde o pravu puta broj: 8317 proizlazi da je izdana na temelju ovjerenih zemljišnoknjižnih izvataka koji ne odgovaraju onome što je utvrđeno osporenim rješenjem zbog čega smatra da je tuženik postupio protivno odredbi članka 28. stavka 4. Zakona o elektroničkim komunikacijama i članku 5. stavku 1. Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta, a također i protivno odredbama Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, temeljem kojeg su opća dobra dijelovi prirode koji po svojim osobinama ne mogu biti u vlasništvu niti